

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra O.T.

Citation: Andersen, H. C.: "O.T.", i Andersen, H. C.: *O.T.*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 137. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-andersen04val-shoot-idm140137149814368.pdf> (tilgået 06. maj 2021)

Anvendt udgave: O.T.

☞ »De er et lykkeligt Menneske!« udbrød *Otto* og saae med sit veemodige Blik frem for sig. »Deres Barndom var kun Glæde og Forhaabninger! Husk, i hvilken Eensomhed jeg tilbragte min. Mellem Vestkystens Sandklitter giede Dagene eensomt hen; min Bedstefader var mørk og opfarende; vor gamle Præst levede kun tilbage i en Tid, jeg ikke kjendte, og *Rosalie* betragtede Verden gjennem Veemodighedens Brillen. En saadan Omgivning kunde nok kaste Skygge over min Livsglæde. Selv i Klæder stikker man jo underlig af, naar man fra en fjern Provinds kommer over til Hovedstaden; først der faae disse et andet Snit og man smelter sammen med sin Omgivning. Det samme finder Sted i sjelelig Henseende, men man omstøber ikke saa hurtigt sit Væsen og sine Begreber, som Snittet paa sine Klæder. Endnu har jeg været saa kort ude. Og hvo veed?« tilføjede han med et veemodigt Smil, »maaskee naar jeg engang faaer en rigtig, stor Ulykke, som ret kan ryste mig, jeg da ved den kommer i Ligevægt, kan vise den samme Ligegyldighed, det samme Phlegma, som Mængden.«